

Розділ 8

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ

А. В. Березюк

студ. III курсу

спеціальність «Менеджмент»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н. М. Столбуненко

УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Неоднозначний характер ринкових перетворень, непродумане та неефективне державне управління, системні кризи останніх десятиліть призвели до суттєвих соціально-економічних втрат.

Нині основною метою розвитку національної економіки більшості країн світу є поліпшення якості життя і здоров'я населення, тому потреба у дослідженні саме соціально-економічного розвитку полягає в тому, що сучасний підхід до оцінки громадського розвитку є багатоаспектним процесом, що базується на комплексному сприйнятті таких її елементів, як економіка та соціальна сфера.

Соціально-економічний розвиток сучасної України зазнає як негативних, так і позитивних змін. Основними проблемами є реформування промисловості та сільського господарства, забезпечення сталого зростання виробництва, створення надійної системи соціального захисту, інтеграція в європейську та світову спільноту.

Політика 90-х років XX століття штучного стримування доходів населення одночасно з вільним формуванням цін призвела до порушення важливих пропорцій між виробництвом, розподілом, обігом і обміном, споживанням та накопиченням. Як наслідок, маємо зниження рівня життя переважної частини населення.

Негативний вплив на рівень життя також має стрімке старіння та природне скорочення населення, яке за 1991–2018 рр. зменшилось на понад 9 млн. осіб, тінізація економіки та виїзд на заробітки в інші країни наших співвітчизників, які б за наявності робочих місць та достойної заробітної плати могли б продуктивно працювати на розбудову власної держави.

Згідно з дослідженнями, Україна займає третю сходинку в Європі щодо розповсюдження корупції в бізнесі, що є національною загрозою щодо економічного розвитку країни.

Основними напрямками усунення корупції в контексті соціальної відповідальності є виконання комплексу синхронних дій в законодавчій сфері,

зокрема, антикорупційна діяльність органів влади та відповідні дії громадянського суспільства. Розробка та ухвалення відповідних нормативних актів мінімізує можливості корупційних трансакцій, підвищує «прозорість» дій влади, запроваджує антикорупційні інститути протидії корупційним факторам і, звідси, мінімізує тіньовий сектор [1, с. 552–553].

Підвищення продуктивності праці є головним чинником подолання економічного спаду, забезпечення стійкого і потужного економічного зростання та підвищення рівня життя населення. Для забезпечення підвищення продуктивності у довгостроковій перспективі Україні знадобиться стимулювати інвестиції та інновації, покращити інституційну та законодавчу складові бізнесу-клімату, і створити умови для розвитку вільної конкуренції [2, с. 549].

Регіональна політика є складовою частиною національної стратегії соціально-економічного розвитку країни. Ефективна регіональна політика здатна послабити внутрішню соціальну напругу та зберегти цілісність і єдність країни.

Основний спосіб реалізації регіональної економічної політики визначається оптимізацією виробництва у регіонах з метою покращення добробуту населення, мінімізації безробіття, залучення ресурсів у депресивні регіони та уникнення небажаного перевантаження у розвинутих, ініціювання наукоємних та інноваційних виробництв.

Незважаючи на збереження низки істотних проблем та ризиків, в Україні існує якісне підґрунтя для подальшого стабільного соціально-економічного розвитку.

У 2020-2021 роках темпи зростання потенційного ВВП в умовах нарощування інвестиційної активності економічних агентів, що дозволить здійснювати якісні зміни в основних виробничих потужностях, а також продовження процесів реформування ринку праці, що стимулюватиме зростання зайнятості населення, поступово збільшуватимуться. Деяке уповільнення темпів зростання потенційного ВВП у 2019 р. обумовлюватиметься особливостями року, на який припадатимуть подвійні вибори, що безпосередньо формуватиме стриману вичікувальну позицію не лише інвесторів, а й роботодавців [3].

Таким чином, можна зробити висновок, що за допомогою якісної інвестиційно-інноваційної політики, ефективного інституційного середовища, надійної законодавчої бази та динамічного розвитку перспективних секторів економіка Україна може досягнути значного соціально-економічного розвитку в сучасних реаліях. Саме задля того, щоб об'єднати усі чинники впливу на соціально-економічний розвиток України і ефективно їх використовувати, Кабінетом Міністрів України був схвалений прогноз соціально-економічного розвитку на майбутні 2019-2021 роки, що складається з 3 сценаріїв розвитку

національної економіки. Застосування певного сценарію буде залежати від дійсних умов на певний момент часу, але кожний з цих сценаріїв направлений саме на розвиток національної економіки України.

Список використаної літератури

1. Гунько В. І. Витоки і сучасні тенденції тіньової економіки та соціальної відповідальності *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2014. № 1. С. 550–558.
2. Пасека А. С. Інституційні чинники підвищення продуктивності праці *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2014. № 1. С. 542–550.
3. Україна: перспективи розвитку. Прогноз економічного і соціального розвитку України URL: <http://me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=63b63994-6f7c-4a31-ab33-562a0ff402a8&tag=PrognozEkonomichnogoISotsialnogoRozvitkuUkraini> (дата звернення: 04.04.2019).